

nen machend VEDĀNTAS. (Allah.) No. 91. — 2) m. N. pr. eines dramatischen Dichters (vgl. भास) MĀLAV. 3, 12, v. l. Verz. d. Oxf. H. 133, b, N. HALL in der Einl. zu VĀSAY. 14. fg.

भासकर्ण (भास + कर्ण) m. N. pr. eines Rākshasa R. 5, 41, 2.

भासता f. nom. abstr. von भास in der Bed. eines Raubvogels M. 11, 25.

भासद् (von भासद्) m. etwa Hinterbacken RV. 10, 163, 4. du. VS. 23, 6.

भासन (von 2. भास्) n. das Scheinen, Leuchten, Glänzen Nir. 1, 20 (Einschieb.), das Glänzen, Sichauszeichnen P. 1, 3, 47.

भासत्तै (wie eben) UṆĀDIS. 3, 128. 1) adj. glänzend, schön H. an. 3, 285. MED. t. 140. — 2) m. a) die Sonne H. an. — b) der Mond UṆĀDIK. im ÇKDR. — c) Stern, Sternbild (भ) H. an. — d) der Vogel भास H. an. MED. — 3) f. ई Sternbild, ein Nakṣatra UṆĀDIK. im ÇKDR.

भासर्वज्ञ (भा Licht + ज्ञ) m. N. pr. eines Autors HALL 26.

भासस् (von 2. भास्) n. Schein DVIRŪPAK. im ÇKDR. RV. 4, 33, 4. 6, 12, 5. (आयः) भासासि वस्ते सर्वे न शुक्रः 4, 3. भासाध्यूह Nir. 4, 16.

भासकितु (भा°, instr. von 1. भास्, + कितु) adj. durch Licht kenntlich, im Licht erscheinend RV. 10, 20, 3.

भासापुर (भा° + पुर) n. N. pr. einer Stadt VARĀH. BRH. S. 16, 11.

भासाय्, ०यते den Vogel Bhāsa darstellen, wie dieser erscheinen: कुरी ऽयि भासायते Spr. आकुरी im 4ten Th.

भासन (von 2. भास्) adj. am Ende eines comp. scheinend, leuchtend: ऊर्ध्वं hinanf scheinend, — leuchtend; davon nom. abstr. ऊर्ध्वभासेता (घग्ने) MBh. 12, 9135. — Vgl. द्योतिर्भासन.

भासु (wie eben) m. die Sonne TRIK. 1, 1, 99.

भासुरै (wie eben) 1) adj. a) leuchtend, glänzend P. 3, 2, 161. VOP. 26, 131. भासु RĀGĀ-TAK. 4, 583. Spr. 919, v. l. 3139, v. l. ०केमराशि RAGH. 5, 30. VARĀH. BRH. S. 44, 28. KATHĀS. 23, 238. 33, 21. 152. 38, 50. KIR. 5, 5. सुरार्धगन्धर्वमहोदधौ: सुच. 2, 319, 5. पितरः HARIV. 983. ०मूर्ति MBh. 5, 7266. देह 9, 2490. 13, 880. 18, 83. रथ HARIV. 13117. uneig.: नानाप्र-भोत्तर ० Verz. d. Oxf. H. 247, b, 36. nom. abstr.: द्योतिमात्रभासुरव (भानोः) Spr. 3406. — b) furchtbar H. ५. 87. Woul. fehlerhaft. — 2) m. a) Krys-tall TRIK. 2, 9, 28. — b) Held DHAR. im ÇKDR. — 3) n. Costus speciosus oder arabicus (कुष्ठ) RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. भास्वर.

भासुरक (von भासुर) m. N. pr. eines Löwen PAÑKAT. 53, 17. ०सिंह 33, 19.

भासुरपुष्पा (भा° + पुष्प) f. Tragia involuerata Lin. (वृश्चिकाली) RĀGĀN. im ÇKDR.

भास्कर (1. भास् + 1. कर) P. 3, 2, 21. gaṇa कस्कादि zu P. 8, 3, 48. VOP. 2, 45. 1) adj. scheinend, leuchtend, glänzend TRIK. 3, 3, 176. Nir. 6, 25. दि-नेश्वरनिशाप्राणेश्वरौ Spr. 3139 (v. l. भासुर und भास्वर). कनक MBh. 6, 280 (v. l. भास्वर). Die adj. Bed. des Wortes steht demnach nicht sicher. — 2) m. a) die Sonne AK. 1, 1, 2, 30. 3, 4, 43, 51. H. 97. an. 3, 584. MED. r. 192. HALĀ. 1, 35. TAITT. ĀR. 10, 1, 7. M. 2, 48. JĀGĀ. 1, 33. MBh. 6, 2380. 7, 3884. 7874. 7938. INDR. 1, 30. HARIV. 8980. R. 1, 14, 25. 33, 25. 63, 14. 2, 32, 2. 83, 9. 4, 43, 50. RAGH. 11, 7. 12, 25. KUMĀRAS. 6, 49. Spr. 332. SŪJAS. 1, 9, 2, 58. 3, 45. 4, 9. 11, 6. 12, 67. VARĀH. BRH. S. 12, 14. MĀRK. P. 103, 16. HIT. 106, 10. Am Ende eines adj. comp. f. आ HARIV. 14109. R. GORR. 2, 8, 60. भास्कर unter den Namen Çiva's MBh. 14, 193. — b) Feuer H. an. MED. — c) Held DHAR. im ÇKDR. — d) als N. der

Sonne) Calotropis gigantea (घर्क) RĀGĀN. im ÇKDR. — e) N. pr. verschie-dener Männer (unter Andern eines berühmten Astronomen) SĀṆSK. K. 183, a, 10. WEBER, GJOT. 100. fg. Verz. d. B. H. No. 828. figg. 842. figg. Verz. d. Oxf. H. 22, a, 40. 131, b, 3. 150, b, 31. 199, b, No. 471. 233, b, N. 5. 238, b, 13. 322, a, No. 764. 327, a, No. 774. 341, a. H. 872. Sch. HALL 120. लौगाति 23. 26. 78. 81. 186. NĪLAK. 9. भट्ट° HALL 86. — 3) n. a) Gold RĀGĀN. im ÇKDR. — b) N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 32. — Vgl. ज्ञान°, ब्रह्मण्य°, भगवद्भास्कर, भगवत्, भट्ट°, संस्कार°, हरि°.

भास्करनृसिंह (भा° + नृ°) m. N. pr. eines Scholiasten aus dem Ende des vorigen Jahrh. Verz. d. Oxf. H. 213, a, No. 317.

भास्करप्रिय (भा° + प्रिय) m. Rubin ÇADDĀRTHAK. bei WILSON.

भास्करभट्ट (भा° + भट्ट) m. N. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. II, 42. HALL 192.

भास्करमिश्र (भा° + मिश्र) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 110, b, 16. HALL 113. — Vgl. भट्ट°.

भास्करलवण (भा° + ल°) n. Bez. einer best. Mixtur ÇĀRṆG. SĀṆH. 2, 6, 45.

भास्करवर्मन् (भा° + व°) m. N. pr. eines Mannes DAÇAK. 194, 14. Bein. eines Fürsten von Kāmārūpa HIOUEN-TSANG II, 77. HALL in der Einl. zu VĀSAY. 32.

भास्करव्रत (भा° + व्रत) n. Bez. einer best. religiösen Begehung Verz. d. Oxf. H. 19, b, 37.

भास्करशर्मन् (भा° + श°) m. N. pr. eines Scholiasten aus dem 17ten Jahrh. n. Chr. Verz. d. Oxf. H. 198, a, No. 466. Verz. d. B. H. No. 810. — Vgl. हरिभास्कर.

भास्करसप्तमी (भा° Sonne + स°) f. Bez. des 7ten Tages in der lichten Hälfte des Monats Māgha As. Res. III, 272. WILSON, Sol. Works II, 194.

भास्कराचार्य (भास्कर + आ°) m. N. pr. eines Autors HALL 113. auch der berühmte Astronom wird so genannt GILD. Bibl. 303. figg.

भास्करावर्त so v. a. सूर्यावर्त Suçr. 2, 377, 2.

भास्करि (patron. von भास्कर) m. 1) der Planet Saturn Ind. St. 2, 284, 4. — 2) N. pr. eines Muni MBh. 12, 1599.

भास्करिय (von भास्कर) 1) adj. von Bhāskara herrührend Z. d. d. m. G. 2, 339 (162, c). Verz. d. B. H. No. 828. ०बीज Ind. St. 2, 233. — 2) m. ein Schüler des Bhāskara: नृभट्टभास्करिययोः SĀJ. in Verz. d. Oxf. H. 168, b, N. भगवद्भास्करोपवेदात्तदर्शन KULL. zu M. 1, 8. भगवद्भास्करि-पदर्शन 15.

भास्करेष्टा (भास्कर + इ°) f. Polanisia icosandra Wight. Arn. (आदि-त्यभक्ता) RĀGĀN. im ÇKDR.

भास्त्रायण n. von भास्त्रा gaṇa अरीकणादि zu P. 4, 2, 80. Davon adj. भास्त्रायणाक ebend.

भास्मनै (von भास्मन्) adj. aus Asche gemacht P. 4, 3, 134. Sch. अङ्गराम Çiç. 4, 65. Statt भास्मानयोच्छ्रुतिः प्राप्ता (अग्निः) यज्ञे निष्ठामुपागतः ist viell. भास्मनो ऽथो° zu lesen.

भास्मायनै (wie eben) m. pl., pl. zu भास्मायन्य gaṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98.

भास्मायन्य (von भास्मायन) m. patron. von Bhasman gaṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98. pl. भास्मायनोः ebend.